

SENTÈNCIA

En nom del Poble Andorrà.-

A la vila d'Andorra la Vella, el 3 de juny del 2016.

Reunida la Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra, sota la presidència del M.I. Sr. Joan Manel ABRIL CAMPOY, i els magistrats M.I. Sr. Vincent ANIÈRE i M.I. Sr. Carles CRUZ MORATONES, ha adoptat la resolució següent:

ANTECEDENTS DE FET

I.- La Sra. M.M.C. va presentar demanda laboral contra les societats E., SA, i S., SAU, demanant que es condemnés solidàriament a les demandades a satisfer-li la suma total de 123.937,20.-euros en concepte d'indemnització per desistiment justificat, així com l'import de 710,78.-euros en concepte de part proporcional de la paga extraordinària de Nadal del 2012, a declarar i cotitzar prop de la CASS, a regularitzar les mancances que presenten les cotitzacions efectuades, al pagament dels interessos legals a partir de la data de la demanda així com al pagament de totes les costes judicials inclosos els honoraris d'advocat i de procurador.

II.- La representació processal de les societats E., SA, i S., SAU, es va oposar a la demanda, sol·licitant la seva total desestimació, tot i formulant una demanda reconvençional per tal que es condemnés a la Sra. M.M.C. a pagar-li l'import de 3.708,40.-euros en concepte de preavís.

Aquesta darrera s'hi va oposar demanant la seva íntegra desestimació.

III.- L'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle va dictar Sentència, de data 03-06-2015, decidint *"que desestimant la demanda principal interessada per la Sra. M.M.C. contra les societats mercantils andorranes "E., S.A." i "S., S.A.U.", ha d'absoldre i absol a les darreres de tots els pediments efectuats de contrari; altrament, donant lloc a la reconvenció, ha de condemnar i condemna a la Sra. M.M.C. a pagar a les societats referides la suma global de tres mil set-cents vuit euros amb quaranta cèntims (3.708,40.- EUROS), augmentada dels interessos legals produïts d'ençà la data de fermesa de la present resolució i fins que sigui íntegrament satisfeta; amb imposició de les costes processals causades en aquesta instància a la treballadora segons s'ha raonat en el darrer Considerant."*

IV.- Contra aquesta resolució ha interposat recurs d'apel·lació la representació processal de la Sra. M.M.C. demanant la seva revocació, dictant-se una nova estimant íntegrament la seva demanda (i no la demanda "formulada per la contrapart" com s'indica, evidentment per error, en el demano), amb imposició de les costes d'ambdues instàncies .

La representació processal de les societats E., SA, i S., SAU, demana la confirmació de la Sentència amb imposició de les costes judicials a la part apel·lant.

V.- Per Aute d'aquesta Sala de data 28-04-2016, es va decidir donar lloc a les pretensions probatòries adduïdes per la representació processal de les societats E., SA, i S., SAU, i incorporar en autes i per a millor proveir el document A acompanyant el seu escrit de contesta als greuges de data 29-10-2015 i concedir a la representació processal de la part apellant un termini de cinc (5) dies hàbils a fi que manifesti el que tingui per convenient al respecte i si ho considera oportú.

Ha actuat com a magistrat ponent el M.I. Sr. Vincent ANIÈRE.

FONAMENTS DE DRET

I.- Ha quedat acreditat en les actuacions que, des del mes d'abril del 1981, la Sra. M.M.C. treballava per E. esdevinguts la societat E., SA, la qual és la societat matriu del grup E. i, des de l'any 2008, accionista única de la societat S., SAU, (S.), sense que es formalitzi cap contracte de treball.

En data 08-03-2012, va informar l'empresa que desistia de la relació laboral remetent la carta següent : *"Per la present i en aplicació de l'article 97 b), d), e) i h) de la Llei 35/2008 del 18 de desembre del Codi de relacions laborals, els hi notifico el meu desistiment justificat i en conseqüència, rescindeixo per la present de la relació laboral que m'uneix a l'empresa.*

En efecte, com ja els hi consta des de l'abril de l'any 1981, presto els meus serveis laborals per l'empresa. Sempre i en tot moment he efectuat les meves tasques laborals de la forma més diligent possible. Aquestes tasques laborals consistien en la direcció de X., S., S.A., A. i G. Ostento fins i tot les targetes de visita que m'ha efectuat l'empresa per aquestes funcions i competències, en les quals consta el meu nom i el meu càrrec de directora.

Recentment, sense cap explicació formal per part de l'empresa, el Sr. F.A., va ser contractat per assumir la tasca de director de S., S.A i per tant, aquest senyor ha assumit una direcció dels departaments i tasques que abans eren de la meua competència.

Així, m'he vist privada d'assistir als consells als que sempre assistia, assistint ara el Sr. F.A., em veig igualment compel·lida per instruccions del mateix a efectuar tasques de gestió i a subministrar informació constant, efectuant tasques que en cap cas em pertocarien. Igualment, els contractes que abans signava com a directora, se m'ha notificat que ja no els signaré jo mateixa, sinó que seran signats per una altra persona responsable de l'empresa, entre altres constants increpacions diàries que vaig rebent, quines em degraden altament, compte tingut de la meua posició i antiguitat en l'empresa. Igualment, tot el relacionat amb recursos humans del

personal que està al meu càrrec, se m'ha notificat que ja no és de la meua competència, sinó d'aquella del Sr. F.A.

La culminació de tot plegat, va ser la carta enviada per l'empresa en data 17 de gener del 2012, en la qual se'm notifica que no sóc ni he estat mai directora de S., S.A., ni d'A., ni de G.. Cal ressenyar que aquesta afirmació és del tot falsa i vulnera de ple els meus drets laborals, doncs reitero que ostento targes de visita de l'empresa en les quals consta el meu càrrec de directora de les mateixes, així com diversos mails en què apareix aquesta funció de direcció, mails que fins i tot s'envien i s'intercanvien amb el Sr. P.J.T.

En definitiva, estic sotmesa a una constant inseguretat, doncs veig els meus càrrecs i responsabilitats desaparèixer al dia a dia, sense cap explicació o justificació per part de l'empresa i en cap cas es pot admetre aital situació i assetjament, quan fa més de 30 anys que presto els meus serveis laborals per aquesta empresa i això al meu més lleial saber i entendre. En efecte, se m'està excloent de les reunions, contactes, funcions i competències que efectuava com a directora, exposant fins i tot l'empresa per escrit que no ostento els càrrecs de directora que fins a la data tenia reconeguts per escrit per la mateixa empresa. Tot plegat, provoca que el dia a dia a l'empresa sigui insostenible i per tant, en mèrits dels apartats de l'article 97 abans citats, em veig en l'obligació de desistir justificadament de les meves tasques laborals.

A l'ensem, m'he assabentat de forma molt recent al anar a buscar el meu extracte de punts de la CASS, que l'empresa no havia cotitzat les comissions per beneficis que em pagava, així com la paga extraordinària de Nadal en alguna ocasió, ço que de nou avala el meu desistiment justificat. Igualment, vull posar de relleu per la present que curso el present desistiment a dia d'avui, atenent que no he volgut desatendre els clients de l'empresa i per tant la mateixa, ja que la Sra. M. que treballa al meu departament es trobava de baixa mèdica.

Els motius suara esmentats constitueixen la justificació més que clara del meu desistiment. Conseqüentment, per la present els hi notifico el meu desistiment justificat i immediat de l'empresa. La concurrència d'aquests supòsits em dona dret a exigir la indemnització corresponent al comiat injustificat prevista a l'article 98 del Codi de Relacions Laborals. Per tant, per la present, els requereixo per a que en el moment de rebre la present missiva, em satisfacin la ressenyada indemnització prevista a l'article 98 del Codi de Relacions laborals, així com els altres havers

laborals deguts i imports salarials adeutats i subsanin les mancances que presenten les cotitzacions a la CASS i abans relacionades.”.

El tribunal ha considerat que existien confusions a l'entorn de la realitat laboral que afecta a la Sra. M.M.C. i que en definitiva s'havia d'admetre que aquesta darrera únicament era Directora de X., posició sostinguda per l'empresa, i que no quedava constituïda cap dels motius legals invocats en la carta.

II.- El recurs es fonamenta sobre la consideració que el tribunal ha efectuat una valoració incorrecta i incompleta de les proves obrant en autes. S'argumenta en essència que : 1) el tribunal ha fet una lectura esbiaixada de la testifical del Sr. B., no ha pres en compte el testimoniatge del Sr. F.A., ni ha valorat correctament el del Sr. P.; 2) el tribunal ha considerat que les testificals practicades a la seva instància no eren vàlides pel fet de tenir relació d'amistat, quan dits testimoniats confirmen la seva versió, i res ha dit sobre el fets que els practicats a instància de la part defenent són treballadors de la mateixa; 3) no s'han tingut en compte les altres proves ni les conseqüències psicològiques de la situació que ella va patir i 4) contràriament a l'afirmació del tribunal, sí que aquesta part va demanar la regularització a la CASS.

Aquests greuges s'ha d'estimar per les consideracions que s'exposaran a continuació.

Pel que fa a les manifestacions del Sr. B., es tracta d'un testimoniatge important ja que va ser sol·licitat per ambdues parts, que va treballar més de 20 anys en l'empresa com a sotsdirector i director, i que el tribunal li va donar especial importància, afirmant que era il·lustratiu de les confusions que envolten la situació de la Sra. M.M.C.

És cert que el Sr. B. va manifestar que tenia amistat amb l'agent amb qui té relació familiar política i que s'havia de valorar les seves manifestacions amb la deguda cautela. Però això ne permet privar-lo de tota força probatòria ni

presumir que va mentir, sobretot quan les seves manifestacions concorden amb les d'altres testimonis i amb els elements materials que exposarem posteriorment.

Ara bé, aquest senyor va manifestar que li constava que la Sra. M.M.C. ostentava des de feia més de 10 anys, els càrrecs de directora i dirigia tres empreses depenent de la societat S.: A., X. i G., i això fins a l'entrada del Sr. F.A.; que tenia targetes de visites en les quals constava com a directora d'aquestes empreses; que les tasques que efectuava per aquestes 3 empreses eren pròpies d'una directora; que el Sr. F.A. va ser contractat per assumir la direcció de departaments i tasques, fins ara assumida per la Sra. M.M.C.; que ell era personalment present al moment en que la responsable RH va dir a la Sra. M.M.C., de forma despectiva, al davant d'altres companys i menyspreant-la, que ara passaria a ser cap d'àrea enlloc de directora; que la Sra. M.M.C. es va veure privada d'assistir als consells als que sempre assistia, assistint al seu lloc el Sr. F.A., el que era menysprear-la altament a nivell laboral; que tot i ignorant la intenció de la direcció, el fet que l'empresa li va col·locar dit superior jeràrquic, quan anteriorment despatxava directament amb nivell superior de la jerarquia (Sr. H.), tenia per conseqüència de rebaixar el seu càrrec i les seves competències.

Quant a les suposades confusions o contradiccions, apareix que contestant a les preguntes de la part defenent que se l'hi van fer posteriorment, el testimoni va precisar que si en un primer temps la Sra. M.M.C. només era directora de X., *“després passà a ser-ho d'A. i de G., tenint com a funcions aquelles que ja ha respost en les preguntes(...)a les que es remet.”*. El fet de dir que la Sra. M.M.C. havia de seguir els directius del director general de S., SAU, i que mai ha sigut directora d'aquesta societat no és contradictori puix apareix justament que les activitats de les quals era directora depenien de dita societat.

En cap moment ha admès que la Sra. M.M.C. assistia als consells només en qualitat de directora de X. sinó que ha precisat que hi assistia, i que si era present en aquesta qualitat, també parlava de temes relacionats amb A. i G., si bé aquests eren residuals i que del seu punt de vista aquestes dues

darreres activitats s'englobaven dins de X.

Per tant, considerem que no apareix cap contradicció o confusió per part d'aquest testimoni sinó que va precisar i matisar les seves manifestacions, donant per entendre que si la Sra. M.M.C. era directora en relació a les tres activitats, és en relació a X. que tenia més importància.

Pel que fa al Sr. F.A., que el Tribunal cita només per recordar que la Sra. M.M.C. havia de seguir els seus ordres, apareix malgrat tot que el seu testimoni és també d'una gran importància tota vegada que és la persona qui, segons la versió de la part agent, va exercitar les funcions de direcció que ella desenvolupava anteriorment. Aquest darrer no va manifestar cap amistat per la demandant i cap element objectiu (en particular ni el fet que se l'hagi acomiadat i liquidat a la seva satisfacció, ni el fet que l'agent hagi produït un *curriculum vitae* seu) permet dubtar de la seva honestedat.

Dit testimoni va confirmar la versió de l'agent i els elements exposats pels altres testimonis interrogats a la demanda de la part agent, segons els quals s'havia retallat els càrrecs i competències de la Sra. M.M.C. per donar-li a ell sense cap explicació, que ella ho passava malament, afegint finalment que tenia la sensació que va ser contractat per a pressionar la Sra. M.M.C. per a que marxés de l'empresa, indicant que el seu acomiadament va produir-se un mes després que ho fes la mencionada i sense motiu aparent, comunicant-se-li des de l'empresa que fou per un canvi d'orientació empresarial.

Pel que fa al Sr. L.C.P., única testifical citada pel tribunal per concloure que la Sra. M.M.C. no va ser directora de G., puix el mateix, qui pertany a la companyia I., ha manifestat que aquella no havia intervingut en la negociació ni en la signatura dels acords entre les parts, ja que es feia directament amb els propietaris de l'empresa o amb l'administrador general (com de fet això ressort del contracte de desembre del 2009 folis 221 i següents). Però, no es pot treure d'aquesta afirmació que dita senyora no hauria exercitat efectivament tasques de direcció per G. en el marc del seu funcionament a Andorra, cosa ben diferent dels punts evocats pel testimoni. A més, apareix

un correu electrònic adreçada per la Sra. M.M.C. en qualitat de directora de G. al Sr. P. i al qual aquest darrer va contestar d'una manera demostrant que tenia relacions seguides amb aquesta, i que no permet contradir dita qualitat de directora. A més, n'apareix inversemblant que la Sra. M.M.C. s'atribueixi una qualitat que no té en les seves relacions amb el representant d'una empresa associada tan important.

Quant als altres testimoniatges, el tribunal no ha fet esment dels interessats per la part defenent i ha indicat que molts dels testimonis proposats per la part agent havien dit tenir amistat amb ella, el que els faria perdre certa objectivitat.

S'ha d'entendre que quasi tots els testimonis que van manifestar en autes són treballadors, directius o responsables del grup E., siguin antics o actuals. Més precisament, les parts van sol·licitar més de 25 testificals i d'aquells només dos testimonis no han treballat pel compte de l'empresa.

Dels 12 sol·licitats per la part agent, 11 són antics empleats i 5 han manifestat tenir vincles d'amistat amb la Sra. M.M.C.

Dels 13 sol·licitats per la part defenent, 11 treballen en l'actualitat pel grup E., i 1 ho va fer fins a l'any 2011.

Així les coses, si bé són necessàriament les persones que han treballat o treballen per l'empresa qui poden millor explicar quines tasques concretes desenvolupava la Sra. M.M.C., és clar que d'una banda s'ha de prendre en compte el fet que certs d'ells han manifestat tenir una relació d'amistat amb la part agent, i d'altra banda, que els altres es troben vinculats per subordinació o d'interès personal amb la part defenent, valorant el tot de manera conjunta i cautelosa, seguint els criteris de la sana crítica.

Així, ressurt dels testimoniatges realitzats a instància de la part agent, a més dels ja esmentats Srs. B. i F.A., que aquesta darrera era directora de X., A. (després del Sr. T., a partir del 2008), i G. ; que tenia les targetes corresponents; que a partir del moment de la intervenció del Sr. F.A., aquest darrer va assumir tasques que ella assumia fins ara ; que se li va retallar les

competències sense explicació i que a més la responsable del departament RH li va dir menyspreant-la. També en ressort que els consells tenien gran importància i que el fet de no poder assistir-hi més constitueix un greuge per l'interessat.

D'altra banda, els testimoniatges realitzats a la demanda de la part empresarial afirmen que sempre la Sra. M.M.C. ha sigut directora de X. i que és només en aquesta qualitat que participava als consells d'empresa; que si ha fet tasques per A. és només de manera puntual. Nogensmenys, la Sra. S., qui fou adjunta de la demandant i és "responsable" de X. des del 2012 i va precisar i insistir en què els últims anys, la directora de A. era la Sra. M.M.C. i en presentava l'activitat als consells, sense mencionar que això fos de manera puntual.

Al nivell documental s'han de prendre en compte dues series d'elements.

En primer lloc, les targetes de visites. La demandant ha aportat en autes les targetes de visites on consta com a directora d'A. (S., SA), de X. i de G. Al respecte, malgrat l'empresa hagi afirmat que aquesta situació correspondria a una iniciativa que no correspon a l'empresa, ressort sense dubte dels autes que és l'empresa qui les va fer establir.

Això ressort en particular de les explicacions del Sr. D. qui va explicar que havent treballat per la societat S., SAU, del 1996 fins al mes de juliol del 2011, és ell mateix qui les va demanar i confeccionar, així com les signatures digitals, totes en base a les tasques de directora de les tres activitats (X., A. i G.).

D'altra part, les targetes de visites aportades per la defenent (documents 17 a 32) no contradiuen aquesta realitat sinó que demostren que el Sr. T. era el seu superior. Fins i tot, el document 23 de l'escrit de contesta, confirma més aviat que ella era directora d'A. En efecte, es tracta d'una targeta de visita del Sr. T. com a director de A. i es veu que és exactament la mateixa que la aportada per la demandant (document 1 de l'escrit de demanda) i que

justament els testimonis van precisar que després de la cessació d'aquest és la Sra. M.M.C. qui havia passat a ser directora d'A.

En segon lloc, la Sra. M.M.C. ha justificat en autes haver intervingut en diferents contractes com a directora d' A. en 2009-2010.

Els contractes aportats per la part defenent no ho contradiuen ja que si bé acrediten que és el Sr. T. o el Sr. P.B. qui, en la seva qualitat de Director general o Administrador de S., SA, qui firmaven els contractes d'aquesta societat (o el Sr. G., director d'Y.), la qüestió no era de determinar que l'agent era directora de la societat S., SA, sinó una directora d'aquesta societat i que desenvolupava les seves funcions de directora en relació a X., A. i G.

Així les coses, arribem a una conclusió oposada a la de la instància i considerem que s'ha acreditat que la Sra. M.M.C. ostentava els càrrecs de directora, no solament de X., sinó també d'A. i de G. i, pel que fa a aquestes darreres, no solament de manera puntual o residual sinó de manera habitual. Així queda contradita la versió de la part empresarial segons la qual la Sra. M.M.C. mai ha sigut directora d'una altra activitat que la de X.

També queda contradita la posició de l'empresa segons la qual els consells d'empresa i el fet per la Sra. M.M.C. de participar-hi no tindria conseqüència o sentit, i només correspondria a la política de l'empresa.

En efecte, si és ben clar que és qüestió del poder de direcció i d'organització de l'empresa de decidir de l'existència, del contingut i de l'organització pràctica de tals consells, la qüestió d'autes era diferent. Era determinar si l'assalariada hi participava en qualitat de directora i si a partir d'un cert moment se li va impossibilitar fer-ho. I així s'ha demostrat.

Finalment, considerem que la versió exposa en la carta de desistiment queda confirmada.

III.- Queda per analitzar dites conclusions del punt de vista del desistiment justificat.

Cal en primer lloc recordar que són quatre les causes de desistiment justificat invocades en la carta :

- b) L'exigència de treball diferent de l'estipulat, salvats els supòsits extraordinaris o d'urgència,
- d) La manca de afiliació de la persona treballadora a la Caixa Andorrana de Seguretat Social o el falsejament per part de l'empresa de les declaracions corresponents,
- e) L'incompliment greu del contracte per part de l'empresa,
- h) En general, qualsevol acte de l'empresari o dels seus representants que de qualsevol manera sigui vexatori per a la persona treballadora, ofengui la seva dignitat com a persona, o suposi una conducta constitutiva d'assetjament moral, sexual o per raó de sexe.

Si bé no es pot considerar que s'ha rebaixat la qualificació o la classe professional de la Sra. M.M.C., puix mai se li ha negat la seva qualitat de directora de X., nogensmenys, considerem que l'actuació de l'empresa va més enllà de les mesures d'organització del treball derivada del poder de direcció, i comporta per l'empleada una degradació de les seves funcions així com un tracte vexatori que li van fer impossible mantenir la relació laboral i justificar el seu desistiment.

En efecte, apareix que, després de més de 30 anys de relació laboral sense dificultats o reprotxes, i en un context general de reestructuració de l'empresa, se li va modificar unilateralment la configuració del seu lloc de treball i treure poder de decisió i direcció; que es va contractar a un nou director que va exercitar una part significativa de les seves funcions i col·locar-la en posició jeràrquica inferior al mateix; que a la seva petició de rebre informacions sobre l'evolució de la seva situació laboral no se li va contestar altrament que afirmant que no havia canviat, negant la seva qualitat de directora d'A. i G., i indicant que no es podia queixar de no assistir més als consells ja que hi assistia el seu superior jeràrquic; que, potser de manera

puntual però indiscutible, se li va demanar tasques que no corresponen a la seva categoria (anar a les oficines d'un Comú per anar a recollir documents). Aquesta situació que provoca necessàriament inseguretat va tenir repercussions sobre la seva salut. Al respecte, pel que fa a l'informe de la psicòloga Sra. B.S. (folis 394 i següents), és cert que es tracta d'un pèrit de part. Però, també és cert que es tracta d'una psicòloga clínica col·legiada, la professionalitat de la qual no és dubtosa i que va practicar una avaluació psicològica complerta, motivada i detallada, donant lloc a un informe que conclou clarament que no es pot dubtar de la sinceritat de la Sra. M.M.C., i que ha sofert un trastorn adaptiu mixt amb ansietat i estat d'ànim depressiu i que *"l'etologia d'aquest trastorn s'ubica versemblantment en la influència directa d'un estressor psicosocial en el context laboral, identificat per la Sra. M.M.C. com una situació de progressiu desgast psicològic envers la seva persona per part dels seus superiors."*

Pel que fa a la qüestió de les cotitzacions a la CASS, considerem que com ho ha jutjat el tribunal aquestes mancances, reconegudes per la part empresarial, corresponen a oblitats o irregularitats, i no es poden equiparar a una manca de afiliació o a un falsejament, pel qual aquesta causa de desistiment no és constituïda.

Quant a les regularitzacions, s'ha d'admetre amb la part recurrent que l'afirmació del tribunal segons la qual no s'ha demanat la regularització és errònia puix de l'escrit de demanda ressurte que la part agent va sol·licitar que es condemnés a l'agent a regularitzar les mancances que presenten les cotitzacions efectuades. Dit això, sosté la part recorreguda que ha regularitzat la situació però que no ha pogut fer-ho pel que fa al període cobert per la prescripció puix la CASS li va indicar que aital regularització només es podia fer amb una ordre judicial.

Per consegüent, cal ordenar que dita regularització es faci pel període en qüestió.

Per tot l'exposat s'ha de revocar la sentència d'instància i de dir que el desistiment fou justificat i que s'havia de donar lloc a la indemnització de l'article 98.

IV.- L'article 98 del Codi de relacions laborals, disposa que aquesta indemnització no pot ser inferior a 45 dies de salari per any de servei a l'empresa fins a un màxim de 30 mensualitats. L'article 82.3 precisa que el salari per dia correspon a l'import resultant de dividir per trenta el salari fix mensual del darrer mes treballat més la mitjana dels salaris variables dels darrers dotze mesos o de la part corresponent al període menor de temps treballat.

Els càlculs de l'agent que són conformes a les disposicions legals no van ser discutits per la part defenent, i per tant cal fixar en 123.937,20,-euros bruts la indemnització deguda a la Sra. M.M.C., devent aquesta indemnització esser degudament cotitzada prop de la CASS.

Escau ordenar els interessos legals a partir de la contesta a la demanda, és a dir des del 30-05-2012.

Pel que fa als havers laborals, es demanava l'import de 710,78.-euros en concepte de part proporcional de la paga extraordinària de Nadal del 2012, però després de la revisió dels documents produïts i de les explicacions de les parts apareix que no queda degut cap import.

V.- Quant a la demanda reconvençional, no és cert l'afirmació de la part recorreguda que el recurs no hi faria cap remissió. En efecte, si bé el demano no s'hi refereix, doncs com he dit en els ANTECEDENTS DE FET, dit demano conté un evident *lapsus calami*, ressurt de l'escrit de greuges presentat en aquesta alçada (foli 21) que la representació processal de la Sra. M.M.C. ha sostingut que també calia revocar la sentència en aquest sentit puix el desistiment era justificat.

De fet, a partir del moment on es declara el desistiment com a justificat, decau automàticament la demanda de l'empresa fundada sobre l'article 97.3 del Codi de relacions laborals. Per conseqüent, escau revocar la sentència sobre aquest aspecte també i desestimar aquesta demanda.

VI.- Atès l'estimació quasi íntegra de la demanda, i la desestimació de la demanda reconvençional, i en virtut del principi del venciment objectiu com de la matèria laboral, s'ha de revocar la decisió de la instància d'imposar les costes a la part agent, i hem de condemnar les societats defenents a assumir la totalitat de les costes en relació tant amb la demanda inicial que amb la reconvençional.

L'estimació del recurs i la matèria laboral del cas han de portar a la condemna de la part empresarial al pagament de les costes judicials d'aquesta alçada.

Vistos la legislació vigent i els Usos i Costums aplicables al present cas,

La Sala Civil del M.I. Tribunal Superior de Justícia d'Andorra,

DECIDEIX

ESTIMAR el recurs de la Sra. M.M.C. contra la Sentència de l'Hble. Tribunal Unipersonal del Batlle de data 03-06-2015 que revoquem totalment;

CONDEMNAR solidàriament a les societats E., SA, i S., SAU, a pagar a la Sra. M.M.C. l'import de 123.937,20,-euros bruts, més els interessos legals a partir del 30-05-2012, i a declarar i cotitzar el referit import prop de la CASS;

CONDEMNAR a les societats E., SA, i S., SAU, a regularitzar prop de la CASS les irregularitats constatades i que no van donar a regularització pel fet de no existir ordre judicial en tal sentit;

CONDEMNAR solidàriament a les societats E., SA, i S., SAU, a pagar les costes de primera instància en relació a la demanda principal i a la demanda reconvençional;

IMPOSAR a les societats E., SA, i S., SAU, les costes judicials d'aquesta alçada.

Així per aquesta nostra resolució, de la qual en serà tramés testimoni a l'Hble. President de la Batllia, per al seu coneixement i als efectes escaients, definitivament jutjant, ho pronunciem, manem i signem.